

רצוני נחמן

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

השמטות

פעם אחת היתה מדינה, שהנימוס היה, שכל שלש שנים היו לוקחים מלך אחר, בזה האופן: היו יוצאים לשדה, והראשון שפגע בו היו ממליכים אותו, אפלו סומא וחגור.

פעם אחת יצאו, ופגעו ראשון בבעטליר [קבצן] אחד שהיה שכור, ותכף לקחו אותו בכבוד והביאו אותו לפלטיין המלך, והפשיטו את מלבושיו והלבישו אותו בגדי מלכות והכתירוהו בכתר מלכות, והיה שכור ולא ידע כלום, ויישן, וכשנעור משנתו, וראה שהוא בפלטיין של המלך ומלבוש בגדי מלכות והמשוררים מוזמרים, התפלא מאד אם זה חלום; הלוא הוא זוכר שהיה מטל באשפה. והכה באצבעו, שיכיר אם זה חלום או לא, וראה שאין זה חלום. על-כן חשב שהוא באמת מלך, ורק שהוא בעטליר היה חלום. אבל הוא זכר, שהוא התקוטט עם בעטליר אחר ונעשתה לו חבורה; ראה שעכשו יש החבורה, וראה ששניהם אינו חלום, ונתבלבל מזה. ובא על המצאה חדשה, שילך לבית האחר שיש שם ספרים ויראה אם מבין בספרים - זה סימן שהמלך הוא אמת והבעטליר הוא חלום, ואם לא - אינו יודע מה הוא. ולקח הספרים, ולא הבין הפתוב בהם, ונתישב בדעתו ואמר: אמת הוא שאני מלך, ומה שאני מבין - מפני שהכל אינם מבינים, והספרים אינם אלא רק לתכשיט.

וסיים רבנו ז"ל: כך הוא בהמפרסמים של שקר, שרואים שעושים להם כבוד כזה ואינם מבינים מפני מה, ומתבלבלים בדעתם אם באמת הם מפרסמים או זה חלום; ואם אמת הוא כך, מדוע אינם משיגים שום דבר? ומתלשבים בדחק, שבאמת הם צדיקים, ומה שאינם משיגים - מפני שהם צדיקים אינו משיג ויודע. ובזה פוגמים באמונת חכמים.

צדיק לרשע וכו', שיהיה חלוק אפלו בין מי ששנה פרקו מאה פעמים למי ששנה פרקו מאה פעמים ואחד (חגיגה ט). מכל שכן וכל שכן בין המשתדל לאינו משתדל. והעקר כפי התקרבותו לצדיקי אמת הנכללים בזקנים הקדושה העוסקים להעלות כל הנפלים והרחוקים מאד מאד ממקומם שהם לרצון עליון, אשרי שיאחו בהם. (הלכות ברכת השחר ה' - אות מב)

וכל זר לא יאכל קדש

כל זמן שאין האדם זוכה לשבר את היצר הרע והמניעות והעכובים מעבודת השם יתברך עד שיזכה לעבודה תמה כראוי ולעשות מצות ומעשים טובים בשמחה בתכלית השלמות כראוי, שעל-ידי-זה זוכה לתקן המסדר והמישב את המוחין ולהשיג על-ידי-זה את אור האין-סוף בבחינת מטי ולא מטי. וכל זמן שלא זכה לזה, אזי אינו רשאי לכנס לשום השגה ולא לשום חקירה בידיעתו יתברך, כי עליו נאמר: "וכל זר לא יאכל קדש", וכל ההשגות הם אצלו בבחינת מה

למעלה ומה למטה ובחינת במפלא ממך אל תדרש, ואם ירצה להתחכם בידיעת אלקותו יתברך ודרכיו הנפלאים על-ידי חכמתו ושכלו בודאי יקלקל ויפגם הרבה ויוכל לפל, חס ושלום, בכפירות ואפיקורסות גדול, ועליו נאמר: "חכמתך ודעתך היא שובבתך", כי מאחר שלא זכה למעשים טובים ולא תקן המסדר והמישב, על-כן אין לו שום כלי עדין לקבל הדעת הקדושה, על-כן צריך לסמך רק על אמונה לבד, ולילך בעקבות אבותינו הקדושים ובעקבות הצדיקים אמתיים בלי שום חקירה כלל. (הלכות נפילת-אפים ד', אות י' לפי אוצר היראה - אמונה, אות טו)

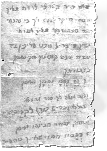
קיום התורה

שאל את אחד בחיוב:

"... ואתה לומד העקר ספרי רבנו והרב 'לקוטי תפלות'?"

לראות באיזי הנחל - לימוד מ

לאמר

* מתוך ספר לקוטי הלכות *

כבו... ובא השמש וטהר

דעת לנבון נקל שזה הפסוק: ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים, מרמו על ביאת שמשו ביומו האחרון בעת פטירתו שהוא בחינת ביאת השמש של כל ימי חייו שיש שעקר גמר טהרתו וזכה רק אחר ביאת שמשו לגמרי, וכעין שאמרו רבותינו ז"ל (יומא דף פו) שיש כמה וכמה שאף-על-פי שעשו תשובה והיה להם יסורים עדין תשובה ויום כפור ויסורין תולין עד יום המיתה שמכפר.

ועל-כן כל מי שהוא בבחינה זאת אם יפל חס ושלום בדעתו מחמת זה שעובר עליו, לא יזכה גם אחר יום המיתה, שהוא אחר ביאת שמשו, לאכל מן הקדשים, כי

בודהאי הטמא לגמרי ולא טבל עדין אין מועיל לו הערב שמש, רק זה שהתנגע כל ימיו בכל מה שעבר עליו והתחזק ברצון וטבל במקוה והתחיל בכל יום להטהר עצמו וכו', אף-על-פי שלא עלתה בידו להטהר בשלמות, אף-על-פי-כן לית רעותא טבא דאתאביד [אין רצון טוב שנאבד], מכל שכן דבור טוב ומעשה טוב, עד שיזכה שישלם טהרתו אחר ביאת שמשו ביומו האחרון, בבחינת ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים שהוא חלקו הטוב לעולם הבא שיזכה אליו תכף אחר ביאת שמשו ולא יצטרך להתגלגל ולטבל מה שצריך לטבל מי שלא הכין את עצמו כלל בימי חייו, כי אז ביום האחרון מתקבצים כל מה שחטף טוב בזה העולם בכל יום ויום וכל רצון ורצון טוב שהיה לו בכל יום ויום כל ימי חייו, ורק זה הוא תקנתו והשאתו לנצח.

ואז ידע ויבין כל אחד ואחד החלוק שבין מי שהשתדל ורדף אחר התכלית ברצונות חזקים בכל יום אף-על-פי שלא זכה אליו בשלמות ובין מי שלא השתדל כלל. וכמו שכתוב (מלאכי ג) ושבתם וראיתם בין

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"ב, טו)

טוב להגיד ולשיר נ נח נחמ נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

שיחות נלהבות מפני רבי ישראל, זצ"ל

📖 (נג) לפעמים יש אחד שנפל מכל העשרה כתרין דקדשה והתגברו עליו כל העשר כתרין דסטרא אחרא רחמנא לצלן ואז בודאי אינו יכול להתפלל כלל והתפלה שלו היא בבחינת ונפשה מרה לה מאד, בחינת מרת נפש, כי כעסותה צרתה גם כעס, דהיינו שאפלו כשורצה להתחזק את עצמו ולכוון בתפלתו אזי צרתה של התפלה שהיא בחינת חנה, וצרתה שהיא הסטרא אחרא מתגברת על התפלה ומכעסת אותה ומבלבלת את האדם מן התפלה בכמה מיני בלבולים.

📖 והשם יתברך חומל עליו גם כן וחושב מחשבות לבל ידח ממנו נדח ונותן לו עצה שימשיך את עצמו אל האמת ויראה לדבר דבורי התפלה באמת באיזה מדרגה שהוא ויזכר את עצמו בהשם יתברך שהוא בחינת אנכי ה' אלקיך, כי השם יתברך נמצא בכל מקום, ועלייך שמושך את עצמו אל האמת, אזי הוא סמוך וקרוב אל השם יתברך, כי אמת הוא השם יתברך בעצמו ועל-ידיה יכול לעלות מכל הירידות והנפילות שבעולם בבחינת אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה.

📖 וזה בחינת הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים, הינו כשתזכר בחינת אנכי ה' אלהיך הנ"ל זה טוב מכל העשרה בנים כי אף-על-פי שהתגברו כל העשר כתרין דמסאבותא על-ידי שפגם בכל מעלות דקדשה. על כל זה בחינת אנכי טוב לך מפלם, כי השם יתברך נמצא בכל מקום וקרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת:

(הלכות חנכה ר' - אות ז')

רבו הקדוש: "אני סוד מכל העולם"

... רבו הקדוש אמר: "אני סוד מכל העולם!" מי שיגע יותר, ומי שמשליך את שכלו, ומבקש את האמת, ויש לו מסירת נפש, ולא מסתכל על כבודו ועל ממונו - כמו שצריך - אם היה בנמצא היום כזה, אז היה כל העולם רץ אחר רבי כזה! כן! היה נעשה רעש בעולם! אחד - אחד בעולם היה עושה רעש!...

... ואצלנו הוא גם כן סוד... אצל העולם זה סוד יותר, אבל גם אצלנו זה סוד! כי אם לא היה זה סוד, והיינו לוקחים את הלקוטי תפלות, ולילך לעשות התבודדות, ולעשות מלחמות בעקשנות - שניצא מהעולם הזה, מתאוות העולם הזה!!... כשיש תפלות כאלה ותורות כאלה - איך יכולים למשך אחר העולם הזה?!

... נו, רבי ישראל - כל יום מחמשים שנותיו היה חדוש! למה? כי הוא הרגיש את הסוד! הוא הרגיש את התורות של רבו, ואת התפלות, וכל דבור מרבו - פי עזב את שכלו לגמרי, ומסר את נפשו שיוכל לינק מרבו!

... (השואל): הכלל שצריכים לצאת מהבלי העולם הזה, כדי שנוכל לזכות... אה! אה!!! כן כן! זהו הכי קשה מהכל!
... (השואל): מה עשה רבי ישראל שיזכה לכל זה? - שיזכה לכל זה? הוא עזב את השכל! הוא זכה לאמונת חכמים ברבו הקדוש שהיה ענין אחר לגמרי!

¹ עי' חיי מוהר"ן ש"כ: אמר כל מי שיוציית אותי ויקיים כל מה שאני מצוה, בודאי יהיה צדיק גדול יהיה מה שיהיה. והעיקר להשליך שכל עצמו לגמרי, רק כאשר יאמר הוא, ויקיים הכל כמאמרו. ואמר אז ענין עם נבל ולא חכם, כמבואר בספר לקוטי א' בסימן קכ"ג.

עצות ותפילות

קדשה וקדוש ה'

(ג-ד)

כן צריך האדם להזכיר את עצמו בזה בכל יום, שהוא מרצה למסר נפשו על קדוש השם, כי זה עקר קדשת איש הישראלי, ועל-ידי זה יזכה לשלום ולהתפלל בכונה כנ"ל (שם).

... ועורני והושיעני ברחמיך הרבים, שאזכה תמיד למסר נפשי על קדוש השם באמת, ובפרט בשעת קריאת שמע ותפלה, שאזכה תמיד להתפלל ולומר קריאת שמע במסירת נפש באמת. ואזכה לקבל בודעתי ברצון חזק באמת למסר נפשי למות על קדוש השם להתלהב בשלהובין דרחימותא, ולהתגבר על יצרי, למסר כל גופי ונפשי ומאדי בשביל לקדש שמך הגדול והקדוש והנורא, ועל-ידיה אזכה תמיד להתפלל בכונה גדולה בקדשה ובטהרה באמת, להכניס כל מחי ומחשבותי ודעתי לתוך דבורי התפלה, ולקשר המחשבה אל הדבור בקשר אמין

על-ידי מסירות נפש על קדוש השם זוכין לשלום, ועל-ידי זה זוכין לדבר דבורים קדושים של תורה ותפלה, ולקשר המחשבה היטב אל הדבור. ועל-כן עצה טובה להתפלל בכונה, לקבל עליו במחשבתו למסר נפשו על קדוש השם, גם בלא זה עקר שלמות התפלה היא להתפלל במסירות נפש (עיין תפלה אות כו. ליקוטי מוהר"ן פ).

אפלו הקל שב'ישראל אפלו פושעי ישראל כשורצים להעבירים על דת חס ושלום, הם מוסרים נפשם על קדוש השם כאשר נראה בחוש כבר כמה פעמים. על

חזק, ולא אוציא שום דבור של התפלה בלא כונה, חס ושלום, באפן שנוכח שתשעשע עם תפלותינו תמיד.

... ויהיה לך נחת רוח ושעשועים גדולים מתפלותינו, ועלו וירצו תפלותינו לפניך להיות כתר על ראשך. ותשפיע עלינו חכמה ובינה ודעת, ותושיענו בכל מיני ישועות, ותפתח את לבנו בתלמוד תורתך, ונזכה להבין היטב בכל מקום שנלמוד שם ותאיר עינינו במאור תורתך. ותעזרנו ותושיענו לחדש חידושים אמתיים בתורתך הקדושה, ותמשיך עלינו הארה נפלאה מהתורה אשר אתה עתיד לגלות על-ידי משיח צדקנו, כמו שכתוב, ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה. ותרגמו, ותקבלון אוילפן חדת: (לקוטי תפילות - מתוך תפילה צה)

life nae